

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Τόμες : τ. 53, 54, 55, 56, 57, 58.

Ένα περιοδικό που παίζει πια σημαντικό ρόλο στα πνευματικά μας πράγματα.

Λιολικά Γραμμάτια, τ. 53, 54, 55 : Ανεκδοτα γραμμάτια του Κάβαφη, αφιερώμα στον Ψυχάρη, ανεκδοτα ποιήματα του Βαρναλή : διαρκής και εντονη η παρουσία του Γ. Βαλετά.

Ηλείακα, τ. 11, 12, Νιοχωρι Κυλλήνης Ηλείας.

Σχεδόν τίποτα ποτέ δεν είναι περισσίο σ' αυτά τα φυλλαδιά του Ντ. Δ. Ψυχογιου, ενός σωστού λαογράφου.

Συγχρόνα θέματα, τ. 6.

Επιστημονικές μελέτες.

Διαλογος 28, 29.

Με άρθρα πάντα επικαιρά.

Ευρωπαϊκή κοινότητα, τ. 94, 95.

Το παραρτημα, Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 1979, Γενάρης 1980.

Όλο και πιο ουσιαστικό αυτό το φυλλαδίο της ΧΑΝ Καλαμαριάς.

Νέα εποχή, τ. 139.

Μια ζεστή παρουσία από την Κύπρο.

Φυσιολατρικός κόσμος, τ. 94, 95.

Περιοδικό του Φυσιολατρικού Ομίλου της Πατράς.

Ενημερωτικό δελτίο λεσβιακής ένωσης φοιτητών.

Συγχρόνη σκέψη, αρ. 36, 37, 38, 39, 40.

Ταχυδράμος των Αιγυπτιακών αρ. 49.

Μικρά αγωνιστικά φύλλα αρ. 12.

Φιλολογική φωνή, 20 τεύχος 1979, Αίγιο.

Αναδημοσιεύει πολλά κείμενα (χωρίς δυστυχώς ν' αναφέρει τις πηγές) .

Διαλογος τ. 7, των Λεχαινών.

Το πολύ αξιολογικό περιοδικό της πολιτιστικής ομάδας των Λεχαινών. Αν όλες οι μικρές πόλεις της Ελλάδας εργαζόνταν το ίδιο καλά, όλα θα φτιάναν άμεσα.

Stroker τ. 13, 14.

Δύο τεύχη ακόμη του Irv. Stettner, ενός ζωντανού ποιητή ζωγράφου, στο δρόμο του c. c. cummings.

Σωρ. Λ. Σκαφτής

Χρήστου Τσιαμή: Πολυτροπο, Οστράκα 1979

Στην ποίηση του Χρήστου Τσιαμή καταλαβαίνει κανείς τι θα πει σχέση στενή δημιουργού και δημιουργίας και τι θα πει ακόμα πληρότητα στο στίχο — σαν μέρος — στο ποίημα — σαν όλο — και στον ποιητή — σαν φορέα του. Ο Χρ. Τσ. δεν επιδιώκει να φωνάζει για να ακουστεί. Ούτε καν υπάρχει τέτοια διάθεση μέσα του. Δε χρησιμοποιεί τεχνητά μέσα γι' αυτό, κι όμως το καταφέρνει με άθιες χαμηλές φωνές. Αυτό τελικά είναι εκείνο το στοιχείο που κρατάει το μέτρο και την ισορροπία και που χαρακτηρίζοντας την ποίηση του καθιερώνει τον ίδιο. Μέσα στους στίχους του επιβάλλει την παρουσία του, του ανθρώπου δηλ. που ζει αυθεντικά και ουσιαστικά χωρίς κραυγές και σχηματοποίηση. Η ποίηση τον δημιουργεί και αυτός ανταποδίδοντας τα ίσα δημιουργεί ποίηση. Η σχέση του με τον ποιητικό λόγο είναι σχέση οπωσδήποτε αμφιμονοσήμαντη. Όσο παίρνει απ' αυτόν, τόσο δίνει. Και δίνει τιμία και σε ίση ποιότητα μέσα από Ελληνικά που παρα την πολυχρόνη απουσία του από την Ελλάδα τα φυλάει σαν κορή οφθαλμού και τον κρα-